

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.006 van 29 januari 2015
in de zaak A. 213.771/VII-39.227.**

In zake : de GEMEENTE NAZARETH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de BVBA REGIS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Malfait en Charlotte Ponchaut
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 171
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 22 september 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 23 juli 2014 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 22 april 2010 houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Speed and Quality voor de exploitatie van een nieuw afvalverwerkend bedrijf, gelegen aan de
‡CJBPIDDF-BBJADHT‡

Sluis z/n te Nazareth, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 januari 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Claudia De Poorter, die loco advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Tom Malfait, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomen

3. Met een op 10 oktober 2014 neergelegd verzoek vraagt de BVBA Regis om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

De tussenkomende partij heeft in september 2014 aan de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de overname van de vergunde exploitatie gemeld. Het verzoekschrift tot tussenkomst bij de Raad van State werd ingediend binnen de termijn die daartoe ter beschikking stond van de vorige exploitant, aan wie het verzoekschrift werd ter kennis gebracht.

IV. Feiten

4.1. De betwisting betreft een nieuwe inrichting voor de opslag en de bewerking van afval. Het beoogde bedrijfsterrein ligt in ontginningsgebied met als nabestemming zone voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen.

4.2. Eerder werd een milieuvergunning (verleend aan een andere vennootschap) voor een inrichting voor het recycleren van sloopafval op hetzelfde terrein door de Raad van State geschorst (arrest nr. 97.242 van 28 juni 2001) en vernietigd (arrest nr. 111.396 van 10 oktober 2002).

4.3. De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen verleent op 11 december 2008 aan KPL Recycling een vergunning voor de verdere ontginning en opvulling van het terrein, maar weigert vergunning voor de tegelijk gevraagde afvalverwerkingsactiviteiten.

4.4. Op 16 oktober 2009 wordt de milieuvergunningsaanvraag ingediend die tot de thans bestreden beslissing zal leiden. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nazareth adviseert ongunstig.

4.5. Op 22 april 2010 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen een milieuvergunning voor :

- de opslag van 500 m³ uitgegraven bodem die niet voldoet aan een toepassing volgens Vlarebo en van 15.000 m³ uitgegraven bodem die daar wel aan voldoet;
- de opslag en het sorteren van 400 ton niet-gevaarlijke afvalstoffen:
 - 100 ton containerafvalstoffen;
 - 50 ton papier en karton (alook het persen ervan);
 - 50 ton kunststoffen (alook het persen ervan);
 - 50 ton glas;
 - 50 ton hout;
 - 50 ton restafval;
 - 50 ton metalen;
- de opslag en de mechanische behandeling van 7875 m³ inerte afvalstoffen:
 - 1575 m³ betonpuin;
 - 1575 m³ betonpuin;
 - 1575 m³ mengpuin;
 - 1575 m³ gebroken mengpuin;
 - 1575 m³ zeefzand;
- de opslag en het verhakselen van 700 ton groen- en houtafval:
 - 350 ton groen- en houtafval;
 - 350 ton verhakseld groen- en houtafval;
- de opslag, het breken en het zeven van 5000 ton niet-gevaarlijke afvalstoffen:
 - 2500 ton niet-teerhoudend asfaltpuin;
 - 2000 ton gebroken asfaltpuin;
 - 500 ton zeefzand;
- het stallen van 16 voertuigen, andere dan personenwagens;
- de opslag van 500 liter diverse gassen; 30 ton cement; 30 ton calciumoxide; 650 kg diverse schadelijke, irriterende of corrosieve stoffen; 12.500 liter diesel (met verdeelslang); 12.500 liter gasolie (met verdeelslang); 9000 liter diverse oliën;
- een mengcentrale met een vermogen van 250 kW; metaalbewerkingsmachines met een totaal vermogen van 15 kW; een compressor met een vermogen van 15 kW; en een noodgroep met een vermogen van 300 kW.

4.6. Er worden drie administratieve beroepen ingediend, onder meer door huidige verzoekende partij. Op 10 januari 2011 worden deze beroepen door de verwerende partij grotendeels verworpen. Deze beslissing wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 222.849 van 14 maart 2013.

4.7. In de navolgende procedure van administratief beroep worden de volgende adviezen verleend :

- de Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Ecologisch Toezicht, adviseert gunstig en stelt enkele bijzondere vergunningsvoorwaarden voor;
- de afdeling Gebieden en Projecten meent dat de Raad van State geen goede verstaander is, noemt het arrest van 14 maart 2013 formalistisch, en stelt slechts een eerder advies van 4 november 2011 te kunnen herhalen; 4 maanden later wordt het advies nog enigszins aangevuld;
- de Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Grondwaterbeheer, adviseert gunstig;
- de afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig;
- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie tenslotte adviseert gunstig.

4.8. Op 23 juli 2014 wordt de bestreden beslissing genomen : afgezien van een kleine aanpassing van de bijzondere vergunningsvoorwaarden wordt de op 22 april 2010 door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen verleende vergunning bevestigd.

V. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

5. Luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring én dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van het besluit op het eerste gezicht kan verantwoorden.

Spoedeisend karakter van de vordering

Standpunten van de partijen

6. De verzoekende partij zet de feiten die volgens haar de spoedeisendheid verantwoorden uiteen als volgt :

"78.1. In eerste instantie dient te worden gesteld dat de bestreden beslissing ernstige ongemakken veroorzaakt

In het kader van huidig verzoek tot schorsing is het van belang aan te halen dat er op heden zich feiten hebben voorgedaan die ertoe noodzaken dat verzoekende partij niet enkel een beroep tot nietigverklaring indient bij Uw Raad teneinde haar gemeentelijk beleid zowel voor wat betreft haar milieubeleid als haar beleid inzake ruimtelijke ordening ten allen tijde te zien gevrijwaard, doch ook dat zij huidige vordering tot schorsing instelt.

Meer in het bijzonder kan worden aangetoond dat de vergunninghouder, niettegenstaande de milieuvergunning werd vernietigd bij het arrest van Uw Raad van 14 maart 2013 en de bestreden beslissing pas werd verleend op 23 juli 2014, op 9 juli 2014 geheel in strijd met het Milieuvergunningsdecreet, VLAREM I en VLAREM II en de verleende vergunning van 22 april 2010 een aanvang heeft genomen met de exploitatie.

In die zin kan worden verwezen naar de melding aan verzoekende partij van het Proces-Verbaal zoals opgesteld door de afdeling milieu-inspectie van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie van het Vlaams Gewest op 9 juli 2014 voor de niet-naleving van de milieuhygiënewetgeving door het bedrijf SQS, Graaf van Landaststraat 47 te Oudenaarde, voor de site gelegen Sluis zn te Nazareth.

Uit inlichtingen gewonnen bij LNE, blijkt dat door de afdeling MI werd geverbaliseerd omwille van het niet naleven van een aantal bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 22 april 2010 houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de bvba Speed and Quality Services, Graaf van Landaststraat 47 te 9700 Oudenaarde voor het exploiteren van een nieuw afvalverwerkend bedrijf, gelegen Sluis zn te Nazareth (deelgemeente Eke). In het bijzonder werd op basis van het niet navolgen van voorwaarde 20 'de aangevraagde activiteiten mogen pas uitgevoerd worden nadat de kleiontginning en de opvulling van de kleiontginning conform de hiervoor afgeleverde vergunning is uitgevoerd en de voorziene bedrijfsgebouwen, verhardingen en constructies in hun totaliteit zijn gerealiseerd' werd geverbaliseerd naast nog een aantal andere voorwaarden waaraan niet werd voldaan (ontbreken groenscherm, werkplan, ed.) (...).

Hieruit blijkt dat dus wel degelijk aanvang is genomen met de exploitatie en dat verzoekende partij, op wiens grondgebied de exploitatie thans plaatsvindt, huidige vordering tot schorsing van de bestreden beslissing instelt, aangezien niet kan worden ontkend dat in hoofde van verzoekende partij, als

toezichhoudende overheid inzake milieuwetgeving, sprake is van een vrees voor ernstige ongemakken.

Het kan niet worden ontkend dat een gemeente, zijnde aldus verzoekende partij, kan opkomen tegen een inrichting op haar grondgebied die manifest nalaat de opgelegde vergunningsvoorwaarden en dus ook de vigerende regelgeving, zoals het Milieuvergunningsdecreet en haar uitvoeringsbesluiten, na te leven, en dat zij de schorsing van de uiteindelijke (naderhand) verleende milieuvergunning kan vorderen van een exploitatie die indruist tegen elke gemeentelijke beleidslijn.

De vordering tot schorsing van verzoekende partij is dan ook duidelijk ingegeven door het vermijden van ernstige ongemakken, zijnde van een exploitatie van een afvalverwerkend bedrijf in een zone bestemd als KMO - wat zoals aangetoond kennelijk strijdig is met de vigerende bestemmingsvoorschriften - alsook in strijd is met haar eigen gemeentelijk beleid. Daarenboven heeft de exploitant aangetoond zich er niet gebonden weten de regelgeving te respecteren of de opgelegde vergunningsvoorwaarden te moeten respecteren, zodat er ernstige vrees is dat bij tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op onherstelbare wijze zal afbreuk worden gedaan aan de geplande invulling van de KMO-zone. De exploitant wist zich daarenboven niet eens gebonden door de hoofdbestemming volgens het gewestplan en ving reeds aan met de exploitatie als afvalverwerkend bedrijf zonder deze eerst te realiseren.

Duidelijk is dat huidige vordering tot schorsing is ingegeven door een vermijding van dreigende schade.

78.2. In tweede instantie dient te worden gesteld dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dreigende schade aan het gemeentelijk belang inhoudt

In hoofde van verzoekende partij bestaat de gegronde vrees dat haar gemeentelijke belangen, en meer in het bijzonder haar gemeentelijk milieubeleid alsook haar gemeentelijk ruimtelijk beleid in het gedrang zal worden gebracht door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, reden waarom een onmiddellijke beslissing van Uw Raad wenselijk is. In die zin wordt door verzoekende partij de schorsing van de bestreden beslissing gevraagd omdat deze schade niet kan worden vermeden in het geval de annulatieprocedure binnen de gewone termijn wordt behandeld.

Zoals verzoekende partij omstandig heeft aangetoond ter staving van haar huidig belang, kan zulks ook mutatis mutandis worden aangehaald ter staving van de dreigende schade aan het gemeentelijk belang.

Verzoekende partij heeft in haar GRS duidelijk de te volgen beleidslijnen uiteengezet waaruit volgt dat een aanwending van de KMO-zone met een afvalverwerkend bedrijf geheel onaanvaardbaar is en haar ruimtelijk beleid geheel onuitvoerbaar maakt.

Daarenboven heeft verzoekende partij er in extenso op gewezen dat de bestreden beslissing geheel in strijd is met haar milieubeleid dat er expliciet in voorziet dat geen hinderlijke inrichtingen van de schaal, omvang en aard zoals thans vergund door de bestreden beslissing, kunnen worden voorzien in deze zone.

Verzoekende partij verwijst hiervoor integraal naar het gestelde onder het

belang, wat hierbij als hernomen dient te worden beschouwd.

Hieruit volgt dan ook genoegzaam dat een spoedeisendheid voorligt aangezien huidige vordering tot schorsing is ingegeven door het vermijden van een dreigende schade op het gemeentelijk belang, zowel voor wat betreft het beleid inzake ruimtelijke ordening als voor wat betreft het beleid inzake milieu".

7. De verwerende partij merkt vooreerst op dat reeds is gebleken dat de Milieu-inspectie zal optreden wanneer er zou worden geëxploiteerd met overtreding van de vergunningsvoorwaarden :

"Wat betreft de ingeroepen schendingen van de vergunningsvoorwaarden van de milieuvergunning, zoals verleend door de Deputatie van OOST-VLAANDEREN bij besluit van 22 april 2010, door BVBA SPEED AND QUALITY SERVICES verwijst de verwerende partij naar het gegeven dat de Milieu-inspectie dienaangaande blijkens haar proces-verbaal van 9 juli 2014 reeds de nodige handhavende stappen heeft gezet. De verwerende partij verwijst naar de preventieve en afdoende werking verbonden aan het handhavend optreden van de Milieu-inspectie opzichtsens BVBA SPEED AND QUALITY SERVICES, zodat de geverbaliseerde milieu-inbreuken niet kunnen worden aangegrepen als argument om de spoedeisendheid van huidige vordering tot schorsing te onderbouwen. Deze 'ernstige ongemakken' zijn reeds geremedieerd door een bevoegde instantie.

Voorts meent zij dat de dreigende schade aan het gemeentelijk belang, zoals die door de verzoekende partij wordt aangevoerd, het gevolg zou zijn van de door het college van burgemeester en schepenen op 10 augustus 2009 verleende stedenbouwkundige vergunning:

Daar waar de verzoekende partij onder 'dreigende schade aan haar gemeentelijk belang' verwijst naar onder meer het feit dat de bestreden beslissing niet in overeenstemming zou zijn met haar beleidslijnen uiteengezet in het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan en het gegeven dat haar ruimtelijk beleid zou 'onuitvoerbaar worden gemaakt' door het toelaten van een 'afvalverwerkend bedrijf' in een KMO-zone, verliest zij kennelijk uit het oog dat zij zelf deze beweerdde 'dreigende schade' in het leven heeft geroepen door op 10 augustus 2009 de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de desbetreffende inrichting, waarbij uit het administratief dossier zonder enige ernstige betwisting blijkt dat:

- zowel het gebruik van elk onderscheiden lokaal en de opdeling van het verdere terrein in specifieke soorten opslag (asfalt, aarde en stenen, snoeiafval, schroot, gebroken beton, ... en de plaats voor een breker), als de concrete

perceelsopvatting en groenomkadering eenduidig zijn af te lezen in het vergunde bouwplan;

- uit de oppervlakte van de gebouwen en het verdere terreingebruik, zoals uitgewerkt in de bouwaanvraag, eveneens de aard en de schaal van de bedrijvigheid op te maken is;

- de planologische beoordeling door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente NAZARETH overgenomen wordt in de bestreden beslissing, met name dat: de inrichting uitdrukkelijk als conform de planologische voorschriften en passend binnen het betrokken ambachtelijk gebied kan worden bevonden;

- het oorspronkelijk bouwproject voorafgaandelijk werd besproken met diverse overheden, en naar aanleiding van deze besprekingen op verschillende punten nog werd aangepast.

Gezien de verzoekende partij zelf de door haar ingeroepen 'belangenschade' in het leven heeft geroepen, kan zij deze 'belangenschade niet op overtuigende wijze inroepen als argument om de spoedeisendheid van huidige vordering tot schorsing van de bestreden beslissing te onderbouwen.

Hoe dan ook kan de uitvoerbaarheid van het bestreden besluit in afwachting van een beslissing ten gronde door Uw Raad er geen aanleiding toe geven dat het ruimtelijk beleid van de verzoekende partij 'onuitvoerbaar' zou worden gemaakt. De zaak is niet spoedeisend".

8. De tussenkomen partij wijst er op dat de verzoekende partij voor het eerst in deze aanslepende betwisting de schorsing heeft gevraagd en dat niet concreet duidelijk wordt gemaakt welke schade of welke ernstige ongemakken er zou moeten worden voorkomen door de gevraagde schorsing. Ook zij meent overigens dat de verzoekende partij de beweerde schade zelf heeft veroorzaakt door eerder een stedenbouwkundige vergunning te verlenen :

"Allereerst dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij in de vorige procedure enkel tot annulatie van de bestreden beslissing heeft verzocht.

Verder moet worden beklemtoond dat de initiële vergunningsaanvraag al van 16 oktober 2009 dateert en dat sindsdien de milieuvergunning maar liefst drie keer werd afgeleverd. Nooit heeft verzoekende partij enige spoedeisendheid ingeroepen, wel in tegendeel.

Waar verzoekende partij verwijst naar een proces-verbaal van de Afdeling Milieu-inspectie dd. 9 juli 2014, valt niet in te zien hoe verzoekende partij hieruit een spoedeisendheid zou kunnen putten. Dit proces-verbaal, dat er vermoedelijk net is gekomen na initiatieven van verzoekende partij, heeft net in hoofdzaak betrekking op het feit dat het terrein nog niet volledig zou zijn aangelegd conform de voorwaarden van de milieuvergunning (verhardingen, groen scherm, etc.). Nog los van het feit dat een procedure met betrekking tot een verzoek tot schorsing en vernietiging voor de Raad van State niet het forum is om een strafrechtelijke handavingsdiscussie te beslechten, moet worden

opgemerkt dat verzoekende partij niet aantoont waarin die 'ernstige ongemakken' dan wel concreet zouden bestaan. Verzoekende partij verliest zich in een aantal algemeenheden en boutades. In het verzoekschrift stelt verzoekende partij trouwens zelf dat het gaat om een 'vrees' voor ernstige ongemakken. Er is dan ook geen sprake van actuele en ernstige ongemakken. Voor zover het zou gaan om de actuele werken op het terrein, dient andermaal te worden beklemtoond dat verzoekende partij zelf de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor het uitvoeren van deze werken.

Het proces-verbaal en de afhandeling ervan dient via de geëigende procedure te gebeuren. Zolang er geen veroordeling is, geldt het vermoeden van onschuld. De activiteiten die momenteel worden uitgevoerd hebben trouwens net als doel om het terrein aan te leggen conform de voorwaarden uit de milieuvergunning. In dit verband zal trouwens op korte termijn overlegd worden met de Afdeling Milieu-inspectie. Het is immers net de wens van tussenkomende partij om de inrichting volledig conform de regelgeving en de voorwaarden uit de milieuvergunning te exploiteren. Hierbij dient bovendien te worden opgemerkt dat het proces-verbaal is gericht tegen de vorige exploitant en niet tegen tussenkomende partij, de huidige titularis van de vergunning.

Waar verzoekende partij stelt dat 'in hoofde van verzoekende partij als toezichthoudende overheid inzake milieuwetgeving sprake is van een vrees voor ernstige ongemakken', dient te worden opgemerkt dat zo verzoekende partij al de toezichthoudende overheid zou zijn voor een milieuvergunning klasse 1, zij haar handhavingsbeleid niet dient te voeren via schorsingsprocedures voor de Raad van State. Indien zij vreest voor ernstige ongemakken dan moet zij de nodige stappen zetten via de geëigende kanalen. Het is trouwens nogal bizar dat verzoekende partij een proces-verbaal over het niet naleven van de bijzondere vergunningsvoorwaarden inroept als argument om de milieuvergunning te schorsen. Tussenkomende partij wenst hierbij nogmaals te beklemtonen dat alle overheden en administraties, met uitzondering van verzoekende partij wat betreft de milieuvergunning, steeds hebben geoordeeld dat de hinder van de activiteiten tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

Uit het optreden van de Afdeling Milieu-inspectie zelf blijkt trouwens dat de vrees van verzoekende partij dat niet handhavend zou worden opgetreden tegen eventuele overtredingen, onterecht is.

Wat betreft de stelling dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dreigende schade aan het gemeentelijk belang inhoudt, kan worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd gesteld in verband met het belang van de gemeente. Verzoekende partij kan bezwaarlijk een schending van haar GRS inroepen nu dit enerzijds geen grond is voor de weigering van een vergunning en anderzijds zij een stedenbouwkundige vergunning heeft afgeleverd voor de bouw van onder meer een loods voor de opslag van afvalstoffen en inerte materialen. Verzoekende partij draait in cirkels: ze roept een schending in van haar milieubeleid, maar onderbouwt dit met stedenbouwkundige argumenten, daar waar zij zelf de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend. Ook hier laat verzoekende partij trouwens na te duiden waarin de schade concreet zou bestaan. Eén en ander geldt des te meer in het licht van alle uitgebrachte adviezen en de eerder verleende vergunningen.

Maar er is nog meer. Verzoekende partij heeft zoals reeds eerder aangetoond de stedenbouwkundige vergunning verleend. Zo al sprake zou zijn van spoedeisendheid - quod non - dan heeft verzoekende partij deze zelf gecreëerd door enerzijds de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en anderzijds te blijven procederen tegen de tot viermaal toe verleende milieuvergunning. Het is zelfs zo dat de planologische argumentatie, die wordt bestreden door verzoekende partij, volledig overeenstemt met de planologische beoordeling door verzoekende partij. In de stedenbouwkundige vergunning, met name dat de inrichting uitdrukkelijk als conform de planologische voorschriften en passend binnen het betrokken ambachtelijk gebied kan worden bevonden".

Beoordeling

9. Het komt de verzoekende partij toe de spoedeisendheid aan te tonen door in het verzoekschrift de feiten uiteen te zetten die volgens haar de spoedeisendheid verantwoorden. Krachtens artikel 17, § 2, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift tot schorsing of tot het bevelen van voorlopige maatregelen een uiteenzetting van de feiten bevatten die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen.

Het feit op zich dat de exploitatie werd gestart - dat de beslissing ten uitvoer wordt gelegd - kan uit de aard van de zaak de spoedeisendheid niet verantwoorden. De verwijzing naar het proces-verbaal van 9 juli 2014 van de Milieu-inspectie brengt evenmin veel bij : het dateert van voor de bestreden beslissing, zodat niet duidelijk is hoe de wenselijkheid om de tenuitvoerlegging van die beslissing te schorsen er uit zou kunnen blijken.

Voor de rest beperkt de verzoekende partij er zich toe te verwijzen naar de uiteenzetting van haar belang, met name de onverenigbaarheid van de vergunde exploitatie met haar beleid inzake leefmilieu en ruimtelijke ordening. Zij zet echter niet concreet uiteen dat de negatieve impact van de bestreden beslissing op dat beleid van die aard is dat er niet kan worden gewacht op een vernietigingsarrest.

10. Er is niet voldaan aan de voorwaarde van artikel 17, §1, tweede lid, 1°, van de gecoördineerde wetten.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Regis tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig januari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeyts,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeyts